

**Contra Manifest llegit el Dia Mundial de la Sida 2013 per Joaquim Roqueta,
representant del Comitè 1r desembre**

Portem preparant el manifest un any i mig, Sí, el manifest que havíem de llegir avui en aquest acte institucional, en aquest Dia Mundial de la Sida, Sí, un any i mig.

El portem preparant des del 9 de maig del 2012 quant es vàrem presentar a les portes del Parlament de Catalunya amb la nostra Campanya: “*menys retallades, menys excuses i mes drets*” i vàrem parlar amb molts de vosaltres i també amb el President, el Sr. Artur Mas, a qui li vam demanar que no donés l'esquena a les polítiques de prevenció del VIH.

Portem preparant aquest manifest des de que el Comitè va fer la compareixença el mes de juny i vàrem aconseguir encoratjar diferents grups polítics del Parlament per reprendre un Acord que tornes a posar les polítiques del VIH al centre de les polítiques de salut pública del nostre país.

Volíem avui elogiar la bona voluntat de tots grups polítics que a pesar de les diferències i les divergències van oferir la seva generositat per posar-se d'acord. Volíem elogiar les diferents renunciïes a moltes coses pel bé comú, per fer possible el consens.

Per nosaltres avui era la culminació d'un treball ple de joia, perquè us volíem presentar el vídeo de l'Acord com un èxit de la mobilització social que aconseguia tornar a posar a la comunitat del VIH on es mereixia. I que la prevenció del VIH era un compromís ferm de país, i que la lluita contra la discriminació de les persones que vivim amb VIH fos un acord de país.

Per nosaltres la presentació del vídeo avui era la ratificació de les paraules del President a peu de carrer, i la de tots el grups del Parlament durant aquest mesos i de la Generalitat pel compromís del Conseller de Salut el Sr. Boi Ruiz.

Per nosaltres era la culminació del treball que realitzem amb la Comissió Interdepartamental de la Sida com òrgan de coordinació de les polítiques del VIH i la Sida a casa nostra i que implica a tots els Departaments de la Generalitat amb la voluntat de complir el pla d'acció que fa front al VIH i que finalitza enguany.

Però hem decidit com a Comitè Primer de desembre no llegir el manifest, ja els hi facilitarem per escrit.

Volíem aprofitar per explicar-vos breument la situació que ens aquest moments estem vivint les entitats que fem prevenció i atenció del VIH a Catalunya,

explicar-vos el que estem vivint les entitats que lluitem pels drets de les persones que vivim amb VIH i per la defensa dels drets sexuals i reproductius.

La situació que estem vivint les entitats que arreu del país donem suport a les persones que vivim amb VIH.

Sí, tenim Acord. Sí, tenim el compromís de les administracions del suport al Pla d'acció, que es la fulla de ruta de l'Agència per fer prevenció del VIH.

Sí tenim Acord, signat per totes les forces polítiques que tenen representació al Parlament de Catalunya.

Però avui Primer de desembre estem igual o pitjor que fa un any i mig. Diem pitjor per que hi ha hagut un desgast humà que no te preu i que no ens mereixem, que aquest país no es mereix. Moltes entitats estem en un ERO, sense cobrar, sense poder pagar la llum, amb la incertesa de que oferir a les persones que atenem que no sigui la nosaltres convicció de lluitar. Algunes tancarem les portes el 31 de desembre i no la tornarem a obrir. Les persones que atenem tenen cada vegada situacions mes dramàtiques, de mes calat, de mes patiment. I la nostra capacitat de resposta està cada vegada més afeblida.

Les entitats estem colpejades pel sense sentit del model actual de finançament cap a les ONG de sida. Som entitats precaritzades com la gent que atenem, no som grans estructures al igual que el país, som gent que lluita cada dia per subsistir. Les persones que atenem sovint estan colpejades per l'estigma, i la manca de recursos. I les nostres entitats eren dels pocs llocs on tenien una atenció digna.

Les entitats catalanes, portem dos anys sense rebre subvencions del Plan Nacional de sida del Ministerio de Sanidad. Portem dos anys sense rumb de les polítiques estatals, perquè no hi ha una interlocució. Ens varem reunir aquest any amb la Ministra però la situació s'ha agreujat des de llavors.

I aquí a casa nostra portem dos anys amb una espasa de Damocles sobre les entitats que malgrat tot, hem seguit treballant en el dia a dia sense saber a data d'avui amb quins diners comptem aquest any com a pressupost. Torno a repetir, que a data d'avui no es que no hem cobrat sino que no sabem amb quins diners podem comptar per als nostres projectes que ja hem executat. A data 1 desembre, dia mundial de la sida. No sabem amb quins recursos podem comptar per poder fer les nostres activitats de prevenció, per atendre a les persones que viuen amb VIH... a data de 1 de desembre hem seguit amb portes obertes, amb una voluntat ferma de fer país, de fer Acord. De fer que les persones que son el mes important no notessin la situació precària estructural i el maltracta que vivim les entitats, però ja no podem més, ja no volem seguir mes així, no es digne per les persones per les quals treballem.

Hi ha intents de desunir-nos, com en d'altres esferes de la societat, perquè se sap que una comunitat unida es una comunitat invencible. Avisem, No ho aconseguiran, perquè el Comitè no som 25 entitats unides amb una sola veu, som un projecte polític. Som en aquest moment la ferma convicció que malgrat que siguem diferents ens podem posar d'acord per un mateix fi. Com el que necessita aquest país. Per que tenim darrera tota la gent que atenem, per que tenim darrera la gent que participen com a voluntaris, perquè tenim darrera tota la comunitat LGTB, perquè tenim darrera totes persones a les que oferim el nostre treball de prevenció a les escoles, universitats, al carrer, als despatxos, a les saunes, etc.

Ningú, Ningú, Ningú, farà que les entitats que formem part o no del Comitè entrem en cap guerra. La nostra guerra es la vulneració del drets de les persones que viuen amb VIH. No hi haurà res que ens desuneixi, i intentarem per tots els mitjans d'entendre'ns amb tota la resta d'entitats que no formin part del nostre projecte.

I assenyalarem sense que ens tremoli la mà els intents de desunir-nos. Perquè defensem les polítiques, defensem un model social. Volem una Catalunya mobilitzada on hi ha espai per a tothom. Nosaltres ens sentim els legítims representants, i ho demostrarem amb la feina no amb les paraules.

Podem ser part d'Espanya o ser un país independent, però nosaltres el que volem és que el nostre país estigui orgullós de la seva societat organitzada i nosaltres estar orgullosos del nostre país. Orgulloses de la resposta que fa enfront al VIH i als problemes socials i sanitaris que tenim en aquest moment històric.

Avui les entitats no estem orgulloses, estem tristes i cansades però disposades a seguir treballant. però no ho volem seguir fent així... no és així el país que volem.

Us volem explicar les nostres darreres 72 hores que van del dimecres 27 al divendres 29 de novembre. El 27 surt publicat al DOGC la resolució de les subvencions del PPAS per la prevenció del VIH per el 2013...d'una convocatòria que vàrem presentar ja fa uns mesos. Al dia següent les entitats a primera hora ens n'assabentem de la possibilitat del tancament contable de la Generalitat i que això afecti a les subvencions que han sortit i les que no.

Ofegades de burocràcia presentem el papers. Però al mateix temps seguim atenen a la gent, fen la prova, a les universitats, tramitant targetes sanitàries. Al carrer. Al mig dia del dijous tenim informacions contradictòries i comencem a comunicar-ho als grups parlamentaris. Al mateix temps seguim preparant els actes del dia mundial, atenent gent a les nostres entitats, a les saunes, a les presons, fent tallers de sexe més segur, fent la prova, fent jornades, repartint xeringues, condons, lubricants.

En resum per poder executar el pla d'acció en resposta al VIH, el 29 de novembre a primera hora no han sortit 4 subvencions bàsiques per poder executar el pla d'acció. I la més important pel volum de les entitats va sortir publicada el passat 27 de novembre....

Per aquets motiu hem decidit no llegir el manifest i presentar-vos aquestes preguntes per si podem treure alguna resposta, una resposta real a la situació real que vivim.

Que els hi hem de dir a les persones que atenem?

Que hem de fer el 1 de gener del 2014 ?

Que fem amb les nostres activitats a les escoles on estem empoderant a milers de joves sobre l'ús del preservatiu?

Que fem amb les persones que es vulguin fer la prova del VIH?

Que fem amb programes de suport amb les persones usuàries de drogues?

Que fem amb el programes de suport a les treballadores sexuals?

Que fem amb els grups de suport a les persones que viuen amb el VIH?

Que fem amb el nostres pisos d'acollida que atenen a les persones més desfavorides?

Que fem amb persones migrades que viuen amb el VIH?

Volem un país amb una resposta que dignifiqui la nostra funció social. No es una lluita corporativa, és una lluita de país.

La nostra resposta es estar aquí davant vostre, amb la humilitat i el respecte institucional, i us diem, *“ara us toca a vosaltres fer un país digne de la seva societat mobilitzada”*.